

C/2024/5072

26.8.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 lutego 2024 r. w sprawie T-390/20, Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/Komisja, wniesione w dniu 8 maja 2024 r. przez Scandlines Danmark ApS

(Sprawa C-343/24 P)

(C/2024/5072)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Scandlines Danmark ApS (przedstawiciel: L. Sandberg-Mørch, advokat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Scandlines Deutschland GmbH, European Community Shipowners' Associations (ECSA), Danish Ferry Association, Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV, Verband Deutscher Reeder eV, Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV, Föreningen Svensk Sjöfart (FSS), Rederi AB Nordö-Link, Trelleborg Hamn AB, Królestwo Danii

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalono w nim skargę wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 marca 2020 r. (1);
- obciążenie drugiej strony postępowania własnymi kosztami postępowania i kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty przeciwko zaskarżonemu wyrokowi:

1. W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo i przeinaczył okoliczności faktyczne poprzez uznanie, iż Komisja prawidłowo zakwalifikowała gwarancje państwa i pożyczki państwowe w zakresie planowania i budowy stałego połączenia, jako dwa indywidualne środki pomocy zamiast uznać, że każda gwarancja państwa i pożyczka państwowa stanowiła indywidualną pomoc.
2. W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo i przeinaczył okoliczności faktyczne poprzez uznanie, iż Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie, gdy stwierdziła, że pomoc na rzecz spółki Femern A/S stanowi pomoc zgodną z rynkiem wewnętrznym. Zarzut wnoszącej odwołanie składa się z trzech części.

Zarzut wnoszącej odwołanie składa się z dwóch części:

- 2.1. W części pierwszej zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo i przeinaczył okoliczności faktyczne, gdy uznał, że projekt stanowi przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania. Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd doszedł do tego błędnego wniosku na podstawie trzech odrębnych błędów:
 - 2.1.1. Sąd naruszył prawo i przeinaczył okoliczności faktyczne, gdy stwierdził, że Komisja nie oparła się na badaniach Incentive i że z komunikatu w sprawie projektów WEZ nie wynika wymóg oszacowania korzyści płynących z projektu.
 - 2.1.2. Sąd dopuścił się błędu, ponieważ badania Incentive są oparte na parametrach, które są sprzeczne z parametrami, od których uzależniona jest luka w finansowaniu
 - 2.1.3. Sąd błędnie uznał, że spełniono wymóg współfinansowania projektu, określony w pkt 18 komunikatu w sprawie projektów.
- 2.2. W części drugiej zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo i przeinaczył okoliczności faktyczne, gdy uznał, że środek jest konieczny. Zarzut ten składa się z dwóch argumentów:

(1) Decyzja Komisji C(2020) 1683 final z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N) wdrożona przez Danię na rzecz Femern A/S (Dz.U. 2020, L 339, s. 1).

- 2.2.1. Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i naruszył prawo, gdy stwierdził, że pomoc ma efekt zachęty, ponieważ formalne i istotne kryteria dotyczące wymogu zachęcającego skutku pomocy są odmienne i niepowiązane, a utworzenie spółki Femern A/S nie stanowi „wniosku o pomoc nieodłącznie związanego z utworzeniem tej spółki”.
 - 2.2.2. Sąd naruszył prawo i przeinaczył okoliczności faktyczne, gdy stwierdził, że brak alternatywnego scenariusza.
-